

การศึกษาและติดตามการยุบตัวของดินอินทรีย์ในพื้นที่พรุจังหวัดนราธิวาส (ระยะที่ 2)

ปรีชา โพธิ์ปาน, สายหยุด เพ็ชรสุข และกิตติศักดิ์ ประชุมทอง
ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทองฯ สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต 12 กรมพัฒนาที่ดิน จังหวัดสงขลา

บทคัดย่อ

การศึกษาและติดตามการยุบตัวของดินอินทรีย์ในพื้นที่พรุจังหวัดนราธิวาส (ระยะที่ 2) โดยดำเนินการเก็บข้อมูลตั้งแต่ปี 2526-2555 ในพื้นที่พรุบาเจาะ พรุโต๊ะแดง และพรุกาบแดง โดยกำหนดจุดวัดการยุบตัวไว้ 13 สถานี ได้แก่พรุบาเจาะ 5 สถานี พรุโต๊ะแดง 6 สถานี และพรุกาบแดง 2 สถานี แต่ละจุดจะฝังเสาเหล็กโดยใช้ส่วานเจาะดินอินทรีย์ไปจนถึงชั้นดินทรายหรือชั้นดินเหนียว จากนั้นฝังท่อโลหะกลวง ซึ่งหล่อปูนซีเมนต์ภายในท่อแล้วลงไปในหลุมเจาะ สร้างฐานคอนกรีตยึดติดแน่นกับเสาหลัก โดยฐานจะตั้งอยู่บนผิวดินพอดี และบันทึกระยะความห่างจากผิวดินกับฐานคอนกรีตทุก ๆ เดือน จากการติดตามวัดการยุบตัวของดินในพรุทั้ง 3 ดังกล่าวพบว่า อัตราการยุบตัวเฉลี่ยของดินอินทรีย์บริเวณพรุบาเจาะ (2526-2543) และพรุโต๊ะแดง (2526-2535) มีค่าเท่ากับ -4.30 และ -1.17 เซนติเมตรต่อปีตามลำดับ ส่วนพรุกาบแดงอัตราการยุบตัวเฉลี่ย (2526-2539) มีค่าเท่ากับ -2.85 เซนติเมตรต่อปี ผลการศึกษาทำให้ทราบว่าอัตราการยุบตัวของดินอินทรีย์บริเวณพื้นที่พรุจะเพิ่มขึ้นทุกปีโดยเฉพาะพื้นที่พรุในเขตพัฒนาจะสูงกว่าบริเวณพรุสมบูรณ์ อย่างเห็นได้ชัด และพบว่าพื้นที่ที่ไม่ถูกรบกวนจะไม่มี การเปลี่ยนแปลงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำ ในขณะที่พื้นที่ที่ถูกรบกวนแผ้วถางจะอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงทำให้เกิดไฟไหม้ และมีผลทำให้ดินยุบตัวของดินอินทรีย์ในที่สุด

คำสำคัญ : การยุบตัวของดินอินทรีย์ พื้นที่พรุจังหวัดนราธิวาส